

Detail #23

Plint

Er zijn veel zaken waarvan het kwartje past valt, als ik mezelf al te oud vind voor het inzicht dat ermee gepaard gaat. Opluchting volgt, eindelijk begrijp ik het. Ik hoef, op mijn leeftijd, niet meer te doen alsof. Zo begrijp ik het principe van grondwater nog niet echt. Waarom zit er een meter onder de grond water? En waarom stroomt dat er niet uit? Kennelijk wordt het in balans gehouden. Maar waarom zit het er dan? Ik begrijp het gewoon niet. Dat houd ik voor mezelf, want ik ben al te oud om het nog aan iemand te gaan vragen. Gelukkig heb je internet, daar kun je grotendeels anoniem dingen opzoeken. Tenzij het materiaal betreft om bommen van te maken, of iets met termen als mosad of blote kinderen.

Hoewel je tegenwoordig met een hoop onzin wegkomt, je kunt er zelfs president van de VS mee worden. En van onschuldige zaken kun je juist weer in de penarie komen. Wordt je hoofd op een IS strijder geplakt en via internet verspreid, dan is de kans groot dat de rest van je leven een hel is. Maar het lemma 'grondwater' kan geen kwaad lijkt me. Helaas val ik halverwege de Wikipedia-pagina toch in slaap, het is te onbegrijpelijk.

Zo heeft het ook even geduurd eer ik begreep waarom de overgang van de muur naar de vloer afgewerkt wordt met een plint. Dat kan toch zonder, dacht ik tijdenlang. Toch is een plint er niet voor niets; anders brokkelt de muur af, bijvoorbeeld door het stofzuigen. Of je ziet dat de vloer net niet netjes aansluit op de muur. Of er komen strepen aan de onderkant van de muur door de dweil.

Zo, dat weten we ook weer.

Daarom.

Een plint?

Tuurlijk!

Geen plint, pff, dat doe je gewoon niet.

Sukkel.

Dit onbegrip (ben jij nou architect) is er de oorzaak van, dat ik al jaren tijdens een verblijf op ons toilet naar een afbrokkelende muur kijk. Geen plint. Leek me niet nodig. Langzaam verdwijnt de muur in de kruipruimte. Als ware het de kust van Engeland. Ik begrijp nu ook de functie van een kruipruimte.

De meeste plinten bestaan uit een treurig stukje hout. Te klein om een duidelijke lijn te zetten, te groot om niet op te vallen. O ja, er moest ook nog een plint in. Dan maar de goedkoopste. En bij laminaat gaat het helemaal mis. Waarom wordt dat met piepkleine platliggende houten latten afgewerkt? In ons oude huis heeft de vorige bewoner op de eerste verdieping laminaat gelegd en elk hoekje volledig 'uitgeplint'; rond de bestaande stevige en rijk gedecoreerde plinten die het huis had. Waarom dan nog zo'n irritant kleine horizontale lat maniakaal overal omheen in verstek leggen? Zelfs rond de verwarmingsbuizen zit het.

Nu goed, stevige plinten zijn wonderschoon. In het vorige pand waar ik mijn kantoor had, zaten plinten van wel 25 centimeter hoog en ruim twee centimeter dik. Jemig. En plinten die onderdeel zijn van de vloer, bijvoorbeeld bij terrazzo, zijn ook mooi. Ook handig in de zorg; heb je niet van die randen waar urine tussen blijft zitten. Gewoon de spuit erop en de badkamer is weer tiptop. Of plinten die tegelijkertijd lambrisering zijn. Topchic. Of plinten die allebei zijn; die vanuit de vloer omhoog komen en dan lambrisering worden. Waar was dat ook alweer? In het Boijmans in Rotterdam natuurlijk, fantastisch mooi.

Hoe is dat eigenlijk in mijn eigen kerk, het Sonneveldhuis? Deze plint vind ik zo mooi, die heb ik thuis gekopieerd; een hoge zwarte plint. En in het brugwachtershuisje. Prachtig. Toch goed begrepen. Voor een veertigplusser.

Marjolein van Eig

